RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN VOORZITTER VAN DE DERDE KAMER

ARREST

nr. S/2013/0201 van 27 augustus 2013 in de zaak 1011/0791/SA/3/0745

In zake:

het college van burgemeester en schepenen van de **gemeente**HOOGSTRATEN

vertegenwoordigd door:
Mevrouw men mevrouw en mevrouw

verzoekende partij

tegen:

de GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR van het

Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Antwerpen

bijgestaan en vertegenwoordigd door: advocaat Willem SLOSSE kantoor houdende te 2018 Antwerpen, Brusselstraat 59 waar woonplaats wordt gekozen

verwerende partij

Tussenkomende partij:

de nv

bijgestaan en vertegenwoordigd door: advocaten Peter FLAMEY en Pieter Jan VERVOORT kantoor houdende te 2018 Antwerpen, Jan Van Rijswijcklaan 16 waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 27 april 2011, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van het besluit van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Antwerpen van 25 maart 2011 waarbij aan de tussenkomende partij de stedenbouwkundige vergunning voorwaardelijk wordt verleend voor het bouwen van een windturbinepark bestaande uit 4 windturbines en 4 middenspanningscabines.

De bestreden beslissing heeft betrekking op percelen gelegen ten oosten van de E19 te Wuustwezel en Hoogstraten en met als kadastrale omschrijving

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De repliek in feite en in rechte van de tussenkomende partij betreffende de vordering tot schorsing is vervat in haar verzoekschrift tot tussenkomst.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 13 juli 2011, waar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

Mevrouw, mevrouw en mevrouw, schepen, die verschijnen voor de verzoekende partij, advocaat Astrid GELIJKENS die loco advocaat Willem SLOSSE verschijnt voor de verwerende partij en advocaat Gregory VERHELST die loco advocaten Peter FLAMEY en Pieter Jan VERVOORT verschijnt voor de tussenkomende partij zijn gehoord.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de VCRO hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. TUSSENKOMST

De nv verzoekt met een aangetekende brief van 6 juni 2011 om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de derde kamer heeft met een beschikking van 20 juni 2011 vastgesteld dat er redenen zijn om het verzoek in te willigen en dat de verzoeker tot tussenkomst beschouwd kan worden als belanghebbende in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO voor wat betreft de behandeling van de vordering tot schorsing.

De nv heeft nogmaals, met een aangetekende brief van 17 juni 2011, gevraagd om in het geding tussen te komen. De voorzitter van de derde kamer heeft dit tweede volledig identieke verzoek verworpen met een beschikking van 27 juni 2011.

IV. FEITEN

Op 6 augustus 2010 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkomende partij bij verwerende partij een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor "het bouwen van een windturbinepark bestaande uit 4 windturbines en 4 middenspanningscabines".

Op 22 september 2010 werd er tevens een aanvraag ingediend door nv voor het bouwen van 3 windturbines in een overeenkomstig projectgebied.

Op 2 december 2010 werd er een milieuvergunning afgeleverd aan de tussenkomende partij voor het bouwen van de 4 windturbines Wa-01, Wa-02, Wa-03 en Wa-04 uit voorliggende aanvraag.

Op 8 februari 2011 vond er een vergadering plaats met de gemeente Wuustwezel, de tussenkomende partij, nv en de verwerende partij. Uit de reeds ingewonnen adviezen van verschillende instanties bleek het immers aangewezen dat de kandidaat-ontwikkelaars in overleg gingen tot het ontwerpen van een gezamenlijk voorstel.

Naar aanleiding van deze vergadering hebben beide aanvragers, tussenkomende partij en nv op 18 maart 2011 meegedeeld enkel het project zoals voorgesteld door de tussenkomende partij te behouden en de vergunningsaanvraag van nv in te trekken.

De percelen zijn volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 30 september 1977 vastgestelde gewestplan 'Turnhout', gelegen in agrarisch gebied. De percelen zijn niet gelegen binnen een gebied waarvoor een goedgekeurde bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 20 oktober 2010 tot en met 19 november 2010, worden drie bezwaarschriften ingediend.

Het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Archeologie, Antwerpen brengt op 27 september 2010 een gunstig advies uit.

De NMBS brengt op 30 september 2010 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het Agentschap Wegen en Verkeer brengt op 13 oktober 2010 een gunstig advies uit.

De FOD Mobiliteit en Vervoer, Luchtvaart brengt op 28 oktober 2010 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het Vlaams Energieagentschap brengt op 14 december 2010 een ongunstig advies uit.

Fluxys brengt op 17 februari 2011 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Wuustwezel verleent op 22 november 2010 het volgende ongunstig advies:

"

Overwegende dat moet vastgesteld warden dat de aanvraag, voor wat betreft het grondgebied van Wuustwezel, betrekking heeft op 3 windturbines (Wa1, Wa2, en Wa3) met identiek dezelfde inplanting als in een eerder door aanvrager ingediende en geweigerde aanvraag voor de bouw van windturbines.

Overwegende dat er nog ontwikkelaars actief zijn in het gebied waardoor, in de totaliteit bekeken, het geheel van alle beoogde turbines, bij vergunning, een ruimtelijk onaanvaardbaar geheel zou vormen.

Overwegende dat hierdoor bovendien in elke redelijkheid kan worden aangenomen dat de draagkracht van de ruimte zou worden overschreden.

Overwegende dat uit voorliggende aanvraag blijkt dat totaal geen rekening werd en wordt gehouden met de herhaalde opmerking van het gemeentebestuur om een gecoördineerde aanvraag in te dienen in functie van de ruimtelijk beste oplossing. Overwegende dat het aangewezen is dat de kandidaat-ontwikkelaars in overleg overgaan tot het ontwerpen van een gezamenlijk voorstel in functie van de minste hinder voor de omwonenden.

Overwegende dat door het groot aantal van mogelijke inplantingsplaatsen, vastgelegd door verschillende potentiële investeerders, het voorliggend voorstel mogelijks niet beschikt over de best mogelijke en minst hinderlijke inplantingsplaatsen waardoor derhalve de goede aanleg van de plaats en de goede ruimtelijke ordening niet is gegarandeerd.

Overwegende dat derhalve besloten kan worden dat de aanvraag in strijd is met de goede ruimtelijke ordening.

Het college besluit ongunstig advies te verlenen. Het college wenst nogmaals te pleiten voor een gecoördineerd en gezamenlijk voorstel dat uitgaat van minder turbines en een optimale inplanting.

..."

De verzoekende partij verleent op 14 maart 2011 het volgende ongunstig advies:

"

Overwegende dat de heraanvraag voorziet in een visueel beter ruimtelijk geheel en een betere aansluiting bij de autosnelweg E19;

Overwegende dat de huidige aangevraagde windturbines kunnen beschouwd worden als een afzonderlijke cluster, gelet op de praktische gelijkheid in de onderlinge afstand tussen de verschillende windturbines, zodat wel degelijk kan gesproken worden over een afzonderlijke cluster;

Overwegende dat met betrekking tot de aansluiting van de windmolens door netbeheerder, op verzoek van , een oriëntatiestudie werd uitgevoerd met betrekking tot de aansluiting van het windmolenpark op een kabel voor transport van de opgewekte stroom, en dit mogelijk is via een kabel van 70 kV verbonden met het aansluitingsveld te Sint-Job;

Overwegende dat deze kabel voor het transport van de stroom ondergronds zal worden aangelegd;

Gelet op het toelichtend gesprek op 17/01/2011 met een vertegenwoordiging van de NV

Overwegende dat naar aanleiding van dit gesprek het college van burgemeester en schepenen beslist heeft de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar te melden dat het advies van de stad Hoogstraten wordt gegeven na een contact met Eandis en gezien de uiteenzetting van de NV op 17/01/2011 inzake de afvoer van elektriciteit; Gelet op de bespreking op 07/02/2011 met een vertegenwoordiging van de netbeheerders Eandis en

Overwegende dat naar aanleiding van deze bespreking kan worden afgeleid dat het volgens de wet niet toegelaten is tuinbouw WKK's aan te sluiten op de ondergrondse transportleiding die op kosten van de NV zaal worden aangelegd naar Sint Job;

Overwegende dat naar aanleiding van deze bespreking ook kan worden afgeleid dat de plannen betreffende de realisatie van het transformatiestation in Meer uitgevoerd zullen worden, ongeacht de realisatie van de ondergrondse transportleiding van de NV, en dat de transportleiding vanaf het transformatiestation in meer zal bestaan uit een dubbele bovengrondse transportleiding;

Overwegende dat deze werken zijn ingeschreven in het investeringsplan van dat de realisatie ervan heel wat tijd zal vragen;

Gelet op de bevindingen van de 2 besprekingen;

Na beraadslaging;

Beslist:

Enig artikel:

Ongunstig advies te verlenen voor de windmolens Wa-01, Wa-02 en Wa-03 om reden van het ontbreken van:

- de bundeling van de middelen door en en en en om de noodzakelijke infrastructuur en aansluiting van de WKK'S te realiseren;
- het akkoord van Infrabel dat een leiding in de reservatiestrook (liefst ondergronds) mag gelegd worden,

Ongunstig advies te verlenen voor de windmolen Wa-04, om reden dat deze nog steeds te dicht wordt ingeplant bij het Ecoduct over de El 9 op de grens tussen Wuustwezel en Hoogstraten.

..."

Op 25 maart 2011 beslist de verwerende partij de stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden te verlenen. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

"..

De projectlocatie is uitermate geschikt voor de inplanting van windturbines. Ze is zowel op gemeentelijk, op provinciaal als op Vlaams niveau geselecteerd als potentiële inplantingszone. De oprichting van windturbines kadert in de doelstellingen van de Vlaamse Regering inzake de uitbouw van hernieuwbare energiebronnen in Vlaanderen. De Vlaamse Regering stelt als doelstelling voorop om tegen 2010 6% van het totale elektriciteitsverbruik te betrekken uit hernieuwbare energiebronnen. Dit word vertaald in een verplichting voor de elektriciteitsleveranciers om tegen 2010 6% van de certificaatplichtige leveringen te betrekken uit hernieuwbare energiebronnen, oplopend tot 13% tegen 2020. Windenergie kan hierin een belangrijke bijdrage leveren. Het potentieel voor windenergie op land wordt voor Vlaanderen geraamd op grootte-orde 1000 MW.

De elektriciteitsopwekking via windenergie vermijdt het gebruik van fossiele brandstoffen en de uitstoot van voor het milieu schadelijke gassen. De inplanting van de drie windturbines met een hoogte van 150 m heeft een visuele impact op het landschap zonder het open karakter en daarmee de eigenheid van het landschap te bedreigen.

De lijnstructuur die aanwezig is in het landschap, is de E19 en de HST-lijn. De windturbines staan parallel aan deze lijninfrastuctuur en aan de ten westen daarvan voorziene windturbines van electrabel. Ruimtelijk vormen deze vier windturbines Wa-01, Wa-02, Wa-03 en Wa-04 een cluster die aansluit bij deze vier ertegenover liggende, stedenbouwkundig vergunde windturbines. Deze inplanting verenigt een maximaal aantal windturbines (optimaal gebruik van ruimte/ grond) in de projectzone en een voldoende bundeling met de reeds aanwezige lijninfrastructuur, gelet op link met de windturbines van Electrabel aan de westzijde van de E19 en het verder noordelijk gelegen bedrijvenpark.

De aanvraag kenmerkt zich door een maximale maar ook een voldoende coherente en regelmatige invulling in de projectzone ten zuiden van de E19.

Door deze bundeling ontstaat er geen nieuwe versnippering van het landschap. Er wordt een ruimtelijk evenwicht bereikt met de bestaande lijnstructuur en de vier vergunde windturbines aan de westzijde van de E19 en HST-lijn. De inplanting van de windturbines ondermijnt de eigenschappen van deze dragers en het omliggend landschap niet. De windturbines fungeren visueel als herkenningspunten, bakens bij deze door de mens aangelegde vervoersassen. Gezien hun ecologisch en economisch nut betekenen de windturbines een logische invulling bij deze bestaande lijninfrastructuur. Voor wat de specifieke invulling betreft dient er tevens voor gekozen te worden een visueel gelijkaardige en bij voorkeur zelfde type windturbine met lichtgrijze buismast en drie wieken, in de ganse zone toe te passen. Ook de ashoogte en wiekdiameter dienen vergelijkbaar te zijn. Dit maakt een voorwaarde uit van de vergunning.

Teneinde een uniforme vormgeving te bekomen voor de middenspanningscabines en deze maximaal te integreren in de omgeving, dienen deze afgewerkt te worden met rode

baksteen en rondom de constructies moet een houtkant als zichtscherm aangeplant worden;

CONCLUSIE

De bouw en exploitatie van de voorgestelde windturbines is vanuit stedenbouwkundig oogpunt vergunbaar.

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar geeft de stedenbouwkundige vergunning af voor de windturbines Wa-01, Wa-02, Wa-03 en Wa-04. ..."

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING – DRAAGWIJDTE EN OMVANG VAN DE VORDERING

1. De registratie van een inkomend verzoekschrift conform artikel 4.8.17, §1 VCRO door de griffier van de Raad, ongeacht of deze registratie geschiedt na regularisatie conform artikel 4.8.17, §2 VCRO, moet in essentie worden aangemerkt als de beoordeling van de vormelijke volledigheid van het betrokken verzoekschrift en impliceert geenszins, ook niet gedeeltelijk, de bevestiging van de ontvankelijkheid van het verzoekschrift.

De registratie van een verzoekschrift verhindert derhalve niet dat een vordering tot schorsing in voorkomend geval alsnog onontvankelijk wordt verklaard indien uit de beslissing om in rechte te treden van het college van burgemeester en schepenen niet kan afgeleid worden dat, naast het instellen van een vernietigingsberoep, tevens werd beslist tot het instellen van een vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

2. De Raad stelt vast dat de verzoekende partij in het inleidend verzoekschrift de draagwijdte en de omvang van haar vordering als volgt omschrijft:

"...

VERZOEKSCHRIFT TOT SCHORSING EN NIETIGVERKLARING
(...)

IV. HET MOEILIJK TE HERSTELLEN ERNSTIG NADEEL

Zoals gebleken is uit de uiteenzetting bij de middelen zullen de turbines de ontwikkelingsmogelijkheden van de glastuinbouw in de betrokken regio teniet doen, terwijl deze regio juist als ontwikkelingsgebied voor grootschalige glastuinbouw werd aangeduid.

Het hoeft dan ook geen betoog dat deze constructies een belangrijke impact zullen hebben op de omgeving – zowel op het vlak van veiligheid en gezondheid – alsook op de duurzame (ruimtelijke) ontwikkeling van het gebied en in het bijzonder op de natuurontwikkeling op en rond het ecoduct.

Daarnaast werd hoger aangetoond dat de specifieke functie-invulling van de bewuste regio als projectgebied bij uitstek voor clustering van grootschalige glastuinbouw, in belangrijke mate in het gedrang wordt gebracht door de inplanting van de bewuste windturbines, gelet op de ontoereikendheid van het elektriciteitsnet. Niettemin is de uitwerking van het Kaderplan "Ontwikkelingsmogelijkheden voor de glastuinbouw in de macrozone Hoogstraten" (cfr. supra) in volle gang.

Gelet op het doorkruisen van een vaste beleidslijn van de verzoekende partij en het hypothekeren van de gebiedseigen ontwikkelingskansen van de regio en de natuurontwikkeling rond het ecoduct, lijdt de verzoekende partij een moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

Bovendien zal dit nadeel – van zodra de windturbines worden opgericht – door de verzoekende partij onmiddellijk en voordurend, dag na dag moeten worden ondergaan. Dit nadeel zal daarom door een latere tussenkomend annnulatiearrest niet meer ongedaan kunnen worden gemaakt.

De constructies zijn bovendien van die aard en omvang dat de verzoekende partij niet de mogelijkheden heeft om ze na een eventueel annulatiearrest weer te doen verdwijnen, minstens zal dit zeer moeilijk te bekomen zijn.

De verzoekende partij lijdt derhalve een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. De vordering tot schorsing is ontvankelijk. ..."

3.

Uit de artikelen 4.8.1 en 4.8.3, §1 VCRO dient afgeleid te worden dat een bij de Raad ingesteld beroep automatisch als een beroep tot vernietiging dient aangemerkt te worden.

De Raad spreekt zich overeenkomstig artikel 4.8.1 VCRO als administratief rechtscollege immers onder andere uit over beroepen die worden ingesteld tegen vergunningsbeslissingen, zijnde uitdrukkelijke of stilzwijgende bestuurlijke beslissingen genomen in laatste aanleg, betreffende het afleveren of weigeren van een vergunning. Zo de Raad vaststelt dat de bestreden vergunning onregelmatig is, vernietigt hij deze beslissing in toepassing van artikel 4.8.3, §1 VCRO.

Indien men naast de vernietiging van de bestreden beslissing tevens de schorsing van de tenuitvoerlegging ervan wenst te benaarstigen dan kan dit enkel op grond van een uitdrukkelijk gemotiveerd verzoek tot schorsing. In de VCRO werd de vordering tot schorsing immers ontegensprekelijk als een accessorium van de vordering tot vernietiging opgevat.

4.

Wanneer een beroep wordt ingesteld door een adviserend bestuursorgaan, meer specifiek een college van burgemeester en schepenen, zoals de verzoekende partij, dan dient de vordering tot schorsing niet alleen als accessorium van de vordering tot vernietiging te zijn opgenomen in het inleidend verzoekschrift maar moet de verzoekende partij ook uitdrukkelijk en op regelmatige wijze hebben beslist om naast de vernietiging tevens de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te vorderen.

De Raad stelt vast dat de beslissing van 4 april 2011 van de verzoekende partij geen enkele overweging met betrekking tot het instellen van een vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing bevat en dat enkel als volgt wordt beslist:

·...

Artikel 2:

Tegen deze vergunning beroep aan te tekenen bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen, op basis van de eerder aangehaalde argumentatie.

De Raad beschouwt deze algemene bewoordingen uitsluitend als een beslissing om een beroep tot vernietiging in te stellen en niet om tevens een accessoire vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing in te stellen.

5.

Het door de verzoekende partij ingestelde beroep dient bijgevolg noodzakelijk uitsluitend als een vernietigingsberoep beschouwd te worden. De vordering tot schorsing is gegeven voorgaande vaststellingen dan ook onontvankelijk.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

- 1. De vordering tot schorsing is onontvankelijk.
- 2. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 27 augustus 2013, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER, voorzitter van de derde kamer,

met bijstand van

Heidi HUANG, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier, De voorzitter van de derde kamer,

Heidi HUANG

Filip VAN ACKER